

NYÍRFALVI KÁROLY IN VIVO

Ha már beteg vagy
ne légy túl közel a földhöz
mert egekben hinni oly könnyű
de föld alá kerülsz te is süketen
vakon, elernyedtt testtel és kihűlt
elmével, csak múlásunk jelei,
méretei különböznek, fekvésünk
formája reménytelenül azonos
és egyhangú, mert néma
de van-e különbség nincs és nincs
semmi és semmi között
ezt megnézném még
mint örök hitetlen, hamvas, laikus,
nyeretlen kétéves üvegek, petri
csészék, pipetták közt lobogva a fél
világon, egész életem át az
utolsó percig.

S addig?
asztalomon a három majom
megérintem őket, úgy maradnak
érvényre jut majd szivárványszemem
arányló sarkában a kétely s a
remény?
üveget török, szörbe markolok
macskát, egeret, kutyát szélnek eresztek
házamba fogadok élni és enni csak úgy a
lételem, hisz lepkekönnyedségű
s nem rejtjeles a pusztítás mögött bűvó
sajnálat.

Volt a volt
van a van
s mi elég az elég
nem mozdul többé
hát lefejtem arcomról kézfejemről a
hámló bőrt
kísérletezzetek avval s legyen csend:
hallgatni akarom a túlélők
méltó szépséges csendjét erdőben
mezőn, szobám, "laborom" rettenetes
káoszában.